

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

Doporučení k nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 2532/98 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce**(ECB/2014/19)**

(předložené Evropskou centrální bankou)

(2014/C 144/02)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. ÚVOD

Dne 23. listopadu 1998 přijala Rada Evropské unie nařízení Rady (ES) č. 2532/98⁽¹⁾. S ohledem na zkušenosti získané během několikaletého uplatňování nařízení (ES) č. 2532/98 v různých oblastech působnosti Evropské centrální banky (ECB) a na skutečnost, že pravomoc ECB uvalovat sankce byla rozšířena nařízením Rady (EU) č. 1024/2013⁽²⁾, je nyní třeba zvážit určité změny nařízení (ES) č. 2532/98. Za tímto účelem musí být dodržen postup zakotvený v čl. 129 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie.

II. VŠEOBECNÉ ÚVAHY

V zájmu plnění úkolů, které jsou jí svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013, může ECB podle článku 18 uvedeného nařízení ukládat správní peněžité sankce „v případě, kdy úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti úmyslně nebo z nedbalosti poruší požadavek vyplývající z příslušných přímo použitelných právních předpisů Unie, a v souvislosti s nímž mají příslušné orgány podle příslušných právních předpisů Unie k dispozici správní peněžité sankce“⁽³⁾, a sankce „v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB“⁽⁴⁾ (společně dále jen „správní sankce“). Pokud jde o porušení vnitrostátních právních předpisů v kontextu jednotného mechanismu dohledu, vnitrostátní příslušné orgány mají nadále pravomoc ukládat správní sankce, avšak úvěrovým institucím, nad nimiž ECB vykonává přímý dohled, mohou takové sankce uložit, jen pokud je ECB za tímto účelem požádala o zahájení řízení.

Zásady a postupy, které se uplatňují na ukládání správních peněžitých sankcí za porušení přímo použitelných právních předpisů Unie podle čl. 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013, jsou stanoveny v nařízení (EU) č. 1024/2013 a v nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17)⁽⁵⁾. Podle čl. 18 odst. 7 nařízení (EU) č. 1024/2013 může ECB uložit sankce za porušení nařízení a rozhodnutí ECB v souladu s nařízením (ES) č. 2532/98. Čl. 18 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že ECB případně použije článek 18 v souladu s akty uvedenými v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 1024/2013, včetně postupů uvedených v nařízení (ES) č. 2532/98.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4). Evropská centrální banka dříve předložila Radě své doporučení ECB/1998/9 k nařízení Rady (ES) o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (Úř. věst. C 246, 6.8.1998, s. 9).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽³⁾ Čl. 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013.

⁽⁴⁾ Čl. 18 odst. 7 nařízení (EU) č. 1024/2013.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

Vzhledem k těmto skutečnostem je obzvláště důležité zavést konzistentní úpravu ukládání všech správních sankcí ze strany ECB v souvislosti s plněním jejich úkolů v oblasti dohledu na základě nařízení (EU) č. 1024/2013.

Některá pravidla obsažená v nařízení (ES) č. 2532/98 se navíc liší od pravidel stanovených v nařízení (EU) č. 1024/2013. Jedná se zejména o horní meze pokut a penále, procesní pravidla a promlčecí lhůty stanovené v nařízení (ES) č. 2532/98.

Z těchto důvodů se doporučuje provést následující změny nařízení (ES) č. 2532/98:

- a) Měl by být vložen nový článek 1a s cílem vymezit některé obecné zásady platné pro správní sankce, které ECB ukládá v souvislosti se svými úkoly v oblasti dohledu, a pro sankce, jež ECB ukládá v souvislosti se svými úkoly v oblastech, které se netýkají dohledu, a upřesnit oblast působnosti jednotlivých ustanovení, která se na ně vztahují.
- b) Měly by být vloženy nové články 4a až 4c týkající se úpravy, která se použije na správní sankce, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu. Účelem těchto nových článků je rozlišit mezi úpravou, která se použije na ukládání správních sankcí ze strany ECB v souvislosti s jejími úkoly v oblasti dohledu, a ustanoveními, která se vztahují na sankce, jež ECB může uložit v souvislosti se svými úkoly v oblastech, které se netýkají dohledu. Tím se zajistí, aby se na všechny správní sankce ECB ukládané v oblasti dohledu vztahovala jednotná úprava, a zároveň se zohlední pravidla stanovená nařízením (EU) č. 1024/2013.
- c) Je třeba provést další změny s cílem zajistit, aby zásady a postupy pro ukládání sankcí stanovené v člácích 2 až 4 nařízení (ES) č. 2532/98 byly slučitelné se zásadami a postupy pro ukládání správních sankcí ze strany ECB při výkonu jejich úkolů v oblasti dohledu podle nařízení (EU) č. 1024/2013.

III. KOMENTÁŘ K ČLÁNKŮM

Článek 1 – Definice

Definice penále

Definici penále je třeba změnit ze dvou důvodů. Zaprvé, v souladu s jinými ustanoveními práva Unie týkajícími se této otázky⁽¹⁾ by mělo být jasně stanoveno, že ECB může penále použít nejen k potrestání trvajícího protiprávního jednání, ale rovněž s cílem přinutit podniky k dodržování nařízení či rozhodnutí ECB. Zadruhé, definice v současné době odkazuje na druhý pododstavec čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 2532/1998 ohledně oznámení rozhodnutí, jímž se nařizuje ukončení protiprávního jednání. Vzhledem k tomu, že na sankce ukládané v souvislosti s úkoly ECB v oblasti dohledu by se měl uplatňovat jiný rozhodovací postup, měl by být odkaz na takový postup do definice doplněn.

V návaznosti na to by měla být změněna též definice „sankce“, a to tak, že se zruší zmínka o tom, že penále se ukládá „v důsledku protiprávního jednání“.

⁽¹⁾ Viz např. článek 4 druhý pododstavec nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 946/2012 ze dne 12. července 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009, pokud jde o procesní pravidla týkající se pokut ukládaných ratingovým agenturám Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy, včetně pravidel týkajících se práva na obhajobu a ustanovení o lhůtách (Úř. věst. L 282, 16.10.2012, s. 23); čl. 66 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1); čl. 16 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 646/2012 ze dne 16. července 2012, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro pokuty a penále na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 (Úř. věst. L 187, 17.7.2012, s. 29); čl. 36b odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 513/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách (Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 30); čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES (Úř. věst. L 79, 19.3.2008, s. 1); článek 15 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1); článek 24 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člácích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

Článek 1a – Všeobecné zásady a oblast působnosti

Oblast působnosti

I když nařízení (ES) č. 2532/98 stanoví v souladu s článkem 34.3 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky podmínky, za nichž je ECB oprávněna ukládat sankce podnikům, které neplní povinnosti stanovené v nařízeních nebo rozhodnutích ECB, je třeba náležitě zohlednit nařízení (EU) č. 1024/2013, jež obsahuje celou řadu ustanovení, která se přímo týkají pravomoci ECB ukládat správní sankce v souvislosti s plněním jejích úkolů v oblasti dohledu. I když se ustanovení nařízení (ES) č. 2532/98 v zásadě vztahují na jakoukoli sankci, kterou je ECB oprávněna uložit za porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB, některá ustanovení nařízení (ES) č. 2532/98, která jsou v rozporu s nařízením (EU) č. 1024/2013, pokud jde o ukládání správních sankcí v souvislosti s úkoly ECB v oblasti dohledu, by měla být buď změněna, nebo by se mělo vyloučit jejich použití.

Zveřejnění

ECB je oprávněna zveřejnit každé rozhodnutí o uložení správní sankce v souvislosti s jejími úkoly v oblasti dohledu nebo sankce v souvislosti s úkoly v oblastech, které se netýkají dohledu, ať byl proti tomuto rozhodnutí podán opravný prostředek či nikoli, tak aby se na všechna rozhodnutí přijatá ECB vztahoval stejný režim zveřejňování. Pokud se týče zveřejnění, uplatňuje ECB příslušné právní předpisy Unie bez ohledu na vnitrostátní právní předpisy, a musí tedy zvážit přiměřenost zveřejnění daného rozhodnutí s ohledem na stupeň přisnosti ukládané sankce či správní sankce, jakož i dopad takového zveřejnění na stabilitu finančního systému.

Článek 2 – Sankce

Opomenutí

Čl. 2 odst. 4 odkazuje na postup uvedený v čl. 3 odst. 4 nařízení (ES) č. 2532/98, který by se neměl uplatňovat při ukládání správních sankcí v souvislosti s úkoly ECB v oblasti dohledu. Proto by měl být doplněn odkaz na rozhodovací postup vymezený v článku 4b.

Článek 3 – Procesní pravidla

Pravomoc zahájit řízení o sankcích

Odkaz uvedený v první větě čl. 3 odst. 1 na Výkonnou radu jakožto orgán, který má pravomoc zahájit řízení o sankcích, by měl být zrušen, aby ECB mohla rozhodnout prostřednictvím nařízení, které má být přijato podle čl. 6 odst. 2, který vnitřní orgán bude šetření údajného protiprávního jednání provádět. S výhradou nového článku 4b bude mít pravomoc přijímat rozhodnutí o uložení sankce i nadále Výkonná rada.

Vztah k pravomoci členských států

Čl. 3 odst. 10 by měl být změněn tak, aby odkazoval nejen na úkoly, které jsou svěřeny Evropskému systému centrálních bank, ale i na úkoly, které jsou svěřeny ECB podle čl. 127 odst. 6 Smlouvy. Poslední věta čl. 3 odst. 10 by měla být změněna tak, aby též zohledňovala novou pravomoc ECB v oblasti dohledu.

Článek 4a – Zvláštní pravidla týkající se horních mezí sankcí, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu

Horní mez správních peněžitých sankcí, jež ECB může uložit podle čl. 18 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 v případě porušení přímo použitelných právních předpisů Unie, výrazně přesahuje přípustnou mez podle nařízení (ES) č. 2532/98. Tento rozdíl se nepovažuje za opodstatněný, protože porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB není nutně méně závažné než porušení přímo použitelných právních předpisů Unie. Z toho důvodu by se na všechny správní sankce, které ECB ukládá úvěrovým institucím, nad nimiž vykonává dohled v rámci jednotného mechanismu dohledu, měly vztahovat stejné horní meze. V souladu s výše uvedeným by měla být rovněž změněna horní mez penále, jež ECB ukládá v oblasti dohledu.

V důsledku toho by se čl. 2 odst. 1 neměl vztahovat na správní sankce, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu.

Článek 4b – Zvláštní procesní pravidla týkající se sankcí, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu

Rozhodovací postup

V čl. 25 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 je zakotvena zásada oddělení funkcí, podle které ECB provádí úkoly, které jsou jí svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013, odděleně od úkolů týkajících se měnové politiky a všech ostatních úkolů ECB. S ohledem na tento článek je třeba změnit nařízení (ES) č. 2532/1998 tak, aby byl v souladu s článkem 26 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoven rozhodovací postup, do kterého bude zapojena Rada dohledu a Rada guvernérů ECB, pokud jde o ukládání správních sankcí v oblasti dohledu. To by bylo též v souladu se Základními principy efektivního bankovního dohledu vypracovanými Basilejským výborem pro bankovní dohled⁽¹⁾ a s potřebou zajistit, aby orgány, které ukládají sankce subjektům, byly orgány, které nad těmito subjekty též vykonávají dohled.

Přezkumné řízení

Rozhodnutí Rady guvernérů o uložení správní sankce v oblasti dohledu bude podléhat přezkumu správní revizní komisi v souladu s článkem 24 nařízení (EU) č. 1024/2013, pokud fyzická nebo právnická osoba o přezkum takového rozhodnutí požádá a toto rozhodnutí jí je určeno nebo se jí přímo a osobně týká. Nařízení (ES) č. 2532/98 je proto třeba změnit tak, aby v souladu s článkem 24 nařízení (EU) č. 1024/2013 upravovalo přezkumné řízení se zapojením správní revizní komise ECB, pokud jde o ukládání správních sankcí v oblasti dohledu.

Vzhledem k výše uvedenému by se ustanovení čl. 3 odst. 1 až 8 neměla vztahovat na správní sankce ukládané v souvislosti s plněním úkolů ECB v oblasti dohledu.

Článek 4c – Zvláštní lhůty v případě správních sankcí ukládaných v oblasti dohledu

Lhůty

Lhůty, které se uplatňují při ukládání a vymáhání sankcí v souvislosti s úkoly ECB, které se netýkají dohledu, se osvědčily, a to zejména díky relativní jednoduchosti vyšetřování, které je zapotřebí k zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání, např. porušení povinnosti minimálních rezerv, pravidel týkajících se způsobilosti zajištění, statistické zpravodajské povinnosti. Vzhledem k tomu, že vyšetřování údajného protiprávního jednání v oblasti dohledu je složitější, měly by být pro výkon pravomoci uvalit a vymáhat správní sankci v této oblasti stanoveny delší lhůty, než jaké jsou stanoveny v případě sankcí v souvislosti s úkoly, které se netýkají dohledu. To je též v souladu se lhůtami stanovenými v nařízení (ES) č. 1/2003 v případě porušení pravidel hospodářské soutěže. Jelikož na všechny správní sankce, které ECB může uložit podnikům v oblasti dohledu, by se měly vztahovat stejné lhůty, ať už se tyto správní sankce týkají porušení rozhodnutí nebo nařízení ECB, či porušení přímo použitelných právních předpisů Unie, lhůty stanovené v článku 4c by se měly uplatňovat v případě správních sankcí, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu.

Odpovídajícím způsobem by mělo být upraveno stavění a přerušování běhu těchto lhůt, a to i s přihlédnutím k tomu, že řízení o sankcích v oblasti dohledu by se mohlo překrývat s vyšetřováním trestného činu a trestním stíháním vedeným na základě stejných skutečností.

Vzhledem k výše uvedenému by se článek 4 neměl vztahovat na správní sankce ukládané v souvislosti s plněním úkolů ECB v oblasti dohledu.

(1) Viz zásada č. 1, a zejména hlavní kritérium č. 6 písm. b) a zásada č. 11, a zejména hlavní kritérium č. 7 Základních principů efektivního bankovního dohledu vypracovaných Basilejským výborem pro bankovní dohled (září 2012); uvedené zásady požadují, aby měl efektivní systém bankovního dohledu jasné vymezení odpovědnosti a cílů pro každou jednotlivou instituci, která se zabývá dohledem nad bankami a bankovními skupinami, včetně pravomoci orgánu dohledu ukládat různé sankce, resp. aby orgán dohledu měl k dispozici náležitý soubor nástrojů výkonu dohledu k přijetí včasných nápravných opatření včetně ukládání sankcí bankám. K dispozici na internetových stránkách Banky pro mezinárodní platby www.bis.org.

Doporučení k:**„NAŘÍZENÍ RADY,****kterým se mění nařízení (ES) č. 2532/98 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 132 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 34.3 tohoto statutu,

s ohledem na doporučení Evropské centrální banky,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropské komise,

v souladu s postupem stanoveným v čl. 129 odst. 4 Smlouvy a článku 41 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 2532/98⁽¹⁾ stanoví v souladu s článkem 34.3 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“) meze a podmínky, za nichž je Evropská centrální banka (ECB) oprávněna ukládat podnikům pokuty nebo penále za neplnění povinností vyplývajících z jejích nařízení a rozhodnutí.
- (2) ECB uplatňuje nařízení (ES) č. 2532/98 při uvalování sankcí v různých oblastech své působnosti, a to zejména provádění měnové politiky v Unii, provozování platebních systémů a shromažďování statistických informací.
- (3) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013⁽²⁾ opravňuje ECB ukládat úvěrovým institucím, nad nimiž vykonává dohled: a) správní peněžité sankce, poruší-li tyto instituce požadavek vyplývající z přímo použitelných právních předpisů Unie, a b) sankce v případě porušení nařízení či rozhodnutí ECB (společně dále jen „správní sankce“).
- (4) Čl. 18 odst. 7 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že ECB může za účelem plnění úkolů, které jsou jí uvedeným nařízením svěřeny, v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB uložit sankce v souladu s nařízením (ES) č. 2532/98.
- (5) Nařízení (EU) č. 1024/2013 obsahuje celou řadu ustanovení, která se přímo týkají pravomoci ECB ukládat správní sankce v souvislosti s jejími úkoly v oblasti dohledu. V tomto ohledu jsou některá ustanovení nařízení (ES) č. 2532/98 v rozporu s nařízením (EU) č. 1024/2013. Je proto nezbytné určit ta ustanovení nařízení (ES) č. 2532/98, která je třeba změnit v zájmu vytvoření konzistentní úpravy ukládání sankcí ze strany ECB při plnění úkolů v oblasti dohledu, které jsou jí svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013.
- (6) ECB by měla zveřejňovat rozhodnutí o uložení správních peněžitých sankcí za porušení přímo použitelných právních předpisů Unie a sankcí za porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB, a to jak v oblasti dohledu, tak v oblastech, které se dohledu netýkají, ledaže by toto zveřejnění bylo nepřiměřené s ohledem na stupeň přisnosti správní peněžité sankce nebo sankce, která je podniku ukládána, nebo by ohrožovalo stabilitu finančních trhů.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (7) V zájmu zajištění jednotného zacházení v případě stejně závažných protiprávních jednání by se horní mez pokuty, kterou ECB může podniku uložit za nedodržování nařízení nebo rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, neměla lišit od horní meze pokuty, kterou ECB může uložit podniku za porušení přímo použitelných právních předpisů Unie. Na všechny pokuty, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu, by se proto měly vztahovat stejné horní meze.
- (8) ECB by měla mít možnost uložit podnikům penále s cílem přinutit je k dodržování nařízení či rozhodnutí ECB v oblasti dohledu anebo k ukončení trvajících protiprávních jednání spočívajících v porušování těchto nařízení či rozhodnutí ECB. Horní mez penále by měla být úměrná horní mezi, která se uplatňuje v případě pokut v oblasti dohledu.
- (9) Článek 25 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví zásadu oddělení funkcí, podle které ECB provádí úkoly, které jsou jí svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013, aniž jsou dotčeny její úkoly týkající se měnové politiky a odděleně od těchto a všech ostatních úkolů. V zájmu naplnění této zásady byla v souladu článkem 26 zřízena Rada dohledu, která odpovídá mimo jiné za přípravu návrhů rozhodnutí Rady guvernérů ECB v oblasti dohledu. Rozhodnutí Rady guvernérů ECB podléhají za podmínek stanovených v článku 24 uvedeného nařízení přezkumu správní revizní komisí. S ohledem na zásadu oddělení funkcí a na zřízení Rady dohledu a správní revizní komise by se měly uplatňovat dva odlišné postupy: a) zvažuje-li ECB uvalení správní sankce při plnění svých úkolů v oblasti dohledu, přijímá rozhodnutí za tímto účelem Rada guvernérů ECB na základě konečného návrhu rozhodnutí Rady dohledu a tato rozhodnutí podléhají přezkumu správní revizní komisí, a b) zvažuje-li ECB uvalení sankce při plnění svých úkolů v oblastech, které se netýkají dohledu, přijímá rozhodnutí za tímto účelem Výkonná rada ECB a tato rozhodnutí podléhají přezkumu Radou guvernérů ECB.
- (10) Vzhledem ke složitosti vyšetřování případů protiprávních jednání v oblasti dohledu by se na výkon pravomoci uvalit a vymáhat správní sankci v souvislosti s úkoly ECB v oblasti dohledu měly uplatňovat delší lhůty, než jaké jsou stanoveny v případě sankcí v souvislosti s úkoly ECB v oblastech, které se netýkají dohledu. Odpovídajícím způsobem by mělo být upraveno stavění a přerušování běhu těchto lhůt, a to i s přihlédnutím k tomu, že se řízení o sankcích v oblasti dohledu může překrývat s vyšetřováním trestného činu a trestním stíháním vedeným na základě stejných skutečností.
- (11) Nařízení (ES) č. 2532/98 je třeba odpovídajícím způsobem změnit,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny

Nařízení (ES) č. 2532/98 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) bod 6 se nahrazuje tímto:

„penále“ rozumí peněžní částky, které musí platit podnik v případě trvajících protiprávních jednání jako trest nebo s cílem přinutit příslušné osoby k tomu, aby dodržovaly nařízení či rozhodnutí ECB v oblasti dohledu; Penále se počítají za každý den trvání protiprávních jednání a) od okamžiku, kdy byl podnik postupem podle čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce vyzooměn o rozhodnutí, jímž se nařizuje ukončení protiprávních jednání, nebo b) v případě, že trvajících protiprávních jednání spadá do oblasti působnosti čl. 18 odst. 7 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (*), v souladu s postupem podle článku 4b tohoto nařízení,

(*) Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.“;

b) bod 7 se nahrazuje tímto:

„sankcí“ rozumějí pokuty a penále.“

2) Vkládá se následující článek 1a, který zní:

„Článek 1a

Všeobecné zásady a oblast působnosti

1. Není-li výslovně stanoveno jinak, vztahuje se toto nařízení na uvalování sankcí podnikům ze strany ECB za neplnění povinností vyplývajících z rozhodnutí nebo nařízení ECB.

2. Pravidla vztahující se na uvalování správních peněžitých sankcí za porušení přímo použitelných právních předpisů Unie a sankcí za porušení nařízení a rozhodnutí ECB (společně dále jen „správní sankce“) ze strany ECB při plnění úkolů v oblasti dohledu se použijí odchylně od pravidel stanovených v článcích 2 až 4 v rozsahu stanoveném v článcích 4a až 4c.

3. ECB je oprávněna zveřejnit každé rozhodnutí, kterým podniku ukládá správní peněžitou sankci za porušení přímo použitelných právních předpisů Unie a sankci za porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB, a to jak v oblasti dohledu, tak v oblastech, které se dohledu netýkají, bez ohledu na to, zda proti němu byl podán opravný prostředek či nikoli. Při zveřejňování ECB postupuje v souladu s příslušnými právními předpisy Unie bez ohledu na vnitrostátní právní předpisy, a pokud jsou těmito právními předpisy Unie směrnice, bez ohledu na vnitrostátní právní předpisy, kterými se tyto směrnice provádějí.“

3) V článku 2 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Spočívá-li protiprávní jednání v opomenutí, nezbavuje uplatnění sankce podnik plnění jeho povinností, nestanoví-li rozhodnutí přijaté v souladu s čl. 3 odst. 4 nebo článkem 4b výslovně jinak.“

4) Článek 3 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Rozhodnutí o tom, zda má být zahájeno řízení o sankcích, přijímá ECB z vlastního podnětu nebo na základě žádosti národní centrální banky členského státu, v jehož soudní pravomoci k údajnému protiprávnímu jednání došlo.“;

b) odstavec 10 se nahrazuje tímto:

„Vztahuje-li se protiprávní jednání výlučně na úkol, který je podle Smlouvy a statutu ESCB svěřen ESCB nebo ECB, lze řízení o sankcích zahájit výhradně podle tohoto nařízení, bez ohledu na to, zda vnitrostátní právní předpisy stanoví jiné řízení. Vztahuje-li se protiprávní jednání na jednu nebo více oblastí mimo působnost ESCB nebo ECB, není pravomoc zahájit řízení o sankcích podle tohoto nařízení dotčena pravomocí příslušného vnitrostátního orgánu zahájit zvláštní řízení v souvislosti s oblastmi mimo působnost ESCB nebo ECB. Tímto ustanovením není dotčeno uplatňování trestního práva a vnitrostátních právních předpisů týkajících se pravomocí v oblasti obezřetnostního dohledu v zúčastněných členských státech v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1024/2013.“

5) Vkládají se tyto nové články 4a až 4c, které znějí:

„Článek 4a

Zvláštní pravidla týkající se horních mezí sankcí, které ECB uvaluje při plnění svých úkolů v oblasti dohledu

1. Odchylně od čl. 2 odst. 1 jsou meze, v nichž ECB může ukládat pokuty a penále v případě protiprávních jednání týkajících se rozhodnutí a nařízení, která ECB přijala při plnění svých úkolů v oblasti dohledu, tyto:

- a) Pokuty: horní mez činí dvojnásobek zisku, kterého bylo dosaženo v důsledku protiprávního jednání, nebo ztráty, které bylo v důsledku protiprávního jednání zabráněno, jestliže je lze určit, nebo 10 % celkového ročního obratu podniku.
- b) Penále: horní mez činí 5 % průměrného denního obratu za každý den protiprávního jednání. Penále mohou být ukládána po dobu nejvýše šesti měsíců ode dne stanoveného v rozhodnutí, kterým byla uložena.

2. Pro účely odstavce 1 se rozumí: a) „ročním obratem“ roční obrat právnické osoby, jak je vymezen v příslušných právních předpisech Unie, podle poslední dostupné roční účetní závěrky této osoby. Je-li podnik dceřiným podnikem mateřského podniku, je příslušným celkovým ročním obratem celkový roční obrat vyplývající z poslední dostupné konsolidované roční účetní závěrky mateřského podniku na vrcholu skupiny, nad níž vykonává ECB dohled; b) „průměrným denním obratem“ roční obrat, jak je vymezen v písmenu a), dělený 365.

Článek 4b

Zvláštní procesní pravidla týkající se sankcí, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu

1. Odchylně od čl. 3 odst. 1 až 8 se na protiprávní jednání týkající se rozhodnutí a nařízení, která ECB přijala při plnění svých úkolů v oblasti dohledu, uplatní pravidla stanovená v tomto článku.
2. Po provedení řízení o sankcích v souladu s pravidly stanovenými ECB podle čl. 6 odst. 2 Rada dohledu předloží Radě guvernérů konečný návrh rozhodnutí o uložení sankce dotyčnému podniku, a to postupem podle čl. 26 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013. Konečný návrh rozhodnutí může Rada dohledu Radě guvernérů předložit až po projednání údajného protiprávního jednání, kterého se dotyčný podnik dopustil.
3. Dotyčný podnik má právo požádat o přezkum rozhodnutí, které Rada guvernérů přijala podle odstavce 2, správní revizní komisí postupem podle článku 24 nařízení (EU) 1024/2013.

Článek 4c

Zvláštní lhůty v případě správních sankcí, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu

1. Odchylně od článku 4 zaniká právo rozhodnout o uvalení správní sankce za protiprávní jednání týkající se příslušných přímo použitelných právních předpisů Unie, jakož i rozhodnutí a nařízení, která ECB přijala při plnění svých úkolů v oblasti dohledu, pět let poté, kdy k protiprávnímu jednání došlo, nebo v případě trvajících protiprávního jednání pět let poté, kdy bylo protiprávní jednání ukončeno.
2. Lhůtu stanovenou v odstavci 1 přerušuje jakýkoli úkon, který ECB učiní pro účely vyšetřování nebo řízení, pokud se týká protiprávního jednání. Promlčecí doba se přerušuje s účinkem ode dne, kdy je úkon oznámen dotčenému dohlíženému subjektu. Po každém přerušení začne běžet nová lhůta. Lhůta však nepřesáhne dobu 10 let od okamžiku, kdy k protiprávnímu jednání došlo, nebo v případě trvajících protiprávního jednání 10 let od okamžiku, kdy bylo protiprávní jednání ukončeno.
3. Lhůty uvedené v předchozích odstavcích lze prodloužit, pokud: a) je rozhodnutí Rady guvernérů předmětem přezkumu před správní revizní komisí nebo odvolacího řízení před Soudním dvorem Evropské unie nebo b) je proti dotyčnému podniku vedeno trestní řízení v souvislosti se stejnými skutečnostmi. V takovém případě se lhůty uvedené v předchozích odstavcích prodlužují o dobu, po kterou trvá přezkum rozhodnutí před správní revizní komisí nebo Soudním dvorem, nebo do ukončení trestního řízení proti dotyčnému podniku.

4. Promlčecí dobu pro vymáhání přerušuje jakýkoli úkon ECB, jehož účelem je vymáhání platby nebo platebních podmínek uložené správní sankce. Právo ECB vymáhat rozhodnutí o uložení správní sankce zaniká pět let po přijetí daného rozhodnutí. Promlčecí doba pro vynucení správních sankcí se staví:

- a) po dobu lhůty pro zaplacení uložené správní sankce;
- b) pokud je vymáhání platby uložené správní sankce pozastaveno na základě rozhodnutí Rady guvernérů nebo Soudního dvora.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem [datum].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvou.“

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 16. dubna 2014.

Prezident ECB

Mario DRAGHI
